

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Charta I. Regis Edvvardi Confessoris, ecclesiae sancti Petri
Vvestmonasteriensi confecta, In qua epistola Leonis papae IX. ad eundem
regem recitatur: sed praeter multa intermedia, (dotationem sine ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

CONVENTVS
VVESTMONASTERIENSIS

ANNO
CHRISTI
1066.

SVB REGE EDVVARDO CONFESSORE HABITVS,
in natali Domini anno gratiæ MLXVI. indiçtione III.
regni eiusdem regis XXV. atque vltimo, præsentibus
Edvvardo rege, Edgitha regina, Stigando archiepisco-
po Cantuariæ, Eldredo archiepiscopo Eboraci, cete-
risque Angliæ episcopis, abbatibus, capellanis regis, co-
mitibus, ministris, seu thainis regiis, & militibus, qui in
chartarum sequentium subscriptionibus nominantur:

*In quo actum fuit de dotatione, privilegiis, celebri asylo, &c. eccle-
siæ sancti Petri Vvestmonasterii, iam ab integro reedificatæ &
dedicatæ, multisque diplomatibus amplissime munitæ, prout
liquet e tribus chartis prædicti regis Edvvardi, & epistolis
Leonis papæ IX. & Nicolai II. quæ sequuntur.*

CHARTA I. REGIS EDVVARDI CONFESSORIS,
ecclesiæ sancti Petri Vvestmonasterienfi confecta,

*In qua epistola Leonis papæ IX. ad eundem regem recitatur: sed
præter multa intermedia, (dotationem sine dubio continentia)
desiderantur chartæ exordium, (quod barangiam vocant) &
conclusio.*

Edvvardus Dei gratia Anglorum rex, &c.

Angliæ da-
ta conditio.

SCIRE VOS VOLO, quoniam tempore auorum meorum,
patrisque mei, multa & grauiâ bellorum pericula affli-
xerunt gentem Anglorum, & ipsos tam a suis, quam ab ex-
traneis concitata; adeo vt pene periclitata sit hereditaria
regum successio, magnumque interstitium inter fratrem
meum Edmundum, qui patre meo mortuo successit, me-
que habitum sit, inuadentibus regnum Svvegeno & Cnu-
tho filio eius regibus Danorum, ac filiis ipsius Cnuthi, Ha-
roldo & Harde-Cnutho, a quibus & alter meus frater Al-
fredus crudeliter est occisus, solusque, sicut Ioas occisio-
nem Athaliæ, sic ego crudelitatem eorum euasi. Tandem
respectu misericordiæ Dei, post plures annos, ego Edvvar-
dus

ANNO
 CHRISTI
 1066.

dus ad paternum solium reaccessi, & eo potius sine vlllo
 bellorum labore, sicut amabilis Deo Salomon, tanta pace
 & rerum opulencia abundaui, vt nullus antecedentium
 regum similis mei fuerit in gloria & diuitiis. Sed gratia Dei,
 non me, vt assolet, ex opulencia & superbia contemptus in-
 uasit, imo coepi cogitare cuius dono & auxilio ad regni
 culmen euasi; quoniam Dei est regnum, & cui vult dare
 illud; & quia mundus transit, & concupiscentia eius: qui
 autem totum se subdit Deo, feliciter regnat & perpetua-
 liter diues est. Itaque deliberaui me ire ad limina publi-
 cium apostolorum Petri & Pauli, & ibi gratias agere
 pro collatis beneficiis, & exorare vt eam pacem firma-
 ret Deus perpetuam mihi & posteris meis. Præparauit ergo
 & denumerauit expensas necessarias itineri, & hono-
 rabilia dona quæ ferrem sanctis apostolis. Sed grauius su-
 per re mœror habebat optimates meos, vtpote memo-
 res malorum quæ sub aliis regibus pertulerant, ne tan-
 to domino, & pro patriæ rege absente; regnum noui-
 ter sedatum aliqua turbaretur hostilitate, & metuentes
 id quod sanctus Ezechias, ne si forte in via aut ægritu-
 dine, aut alio incommodo deficerem, hereditariis regi-
 bus carerent, maxime quia nullum habebam filium. Ita-
 que communi habito concilio, rogabant me vt ab inten-
 tione desisterem, pollicentes se satisfacturos Deo pro voto
 meo, tam in Missarum & orationum oblatione, quam in
 larga eleemosynarum distributione. Sed cum obnixè con-
 tradicerem, tandem vtrisque placuit, vt mitterentur le-
 gati duo ab vtraque parte, † Eldredus & † Hermanus epi-
 scopi, & abbates Vvulfricus & Elfvvynus, qui apostolo
 meam voluntatem & votum & illorum petitionem indi-
 carent, & secundum eius sententiam, quam mihi manda-
 ret, promisi me omnia facturum. Factum est ergo quod
 volumus, & venientes Romam legati nostri ex volunta-
 te Dei inuenerunt collectam Synodum in eadem Vrbe,
 cumque exposuissent meam voluntatem, & suam peti-
 tionem coram ducentis & quinquaginta episcopis, & alia
 multitudine sanctorum patrum, tunc apostolicus ex con-
 silio sanctæ Synodi hanc epistolam scripsit.

Rex iter
 Romam
 vouit.

Legati mit-
 tuntur.
 † Vvigor-
 nensis, post
 Eboracen-
 sis.
 † Shirebur-
 nensis.

*Leo episcopus seruus seruorum Dei dilecto filio suo Edvardo
Anglorum regi salutem & apostolicam benedictionem.*

ANNO
CHRISTI
1066.

Quoniam voluntatem laudabilem & Deo gratam agnouimus, gratias agimus Deo, per quem reges regnant, & principes iusta decernunt. Sed quia prope est Dominus in omni loco inuocantibus eum in veritate, & sancti apostoli cum suo capite coniuncti sunt vnus spiritus, & pias preces æqualiter audiunt, & quia constat periclitari regionem Anglicam ex tua discessione, qui freno iustitiæ seditiosos eius motus cohibes, ex auctoritate Dei, & sanctorum apostolorum, & sanctæ Synodi, absoluimus te a peccato illius voti, pro quo Dei offensam times, & ab omnibus negligentis & iniquitatibus tuis, ea nimirum potestate vsi, quam Dominus in beato Petro concessit nobis, dicens: *Quæcumque solueritis super terram, soluta erunt & in cælis.* Deinde præcipimus tibi sub nomine sanctæ obedientiæ & pœnitentiæ, vt expensas quas ad istud iter paraueras, pauperibus eroges, & cœnobium monachicū in honorem sancti Petri apostolorum principis, aut nouum construas, aut vetustum emendes, & augeas, & sufficientiam victualium fratribus de tuis redditibus constituas, quatenus dum illi assidue inibi Deum laudauerint, & sanctis augeatur gloria, & tibi indulgentia, cui loco quidquid contuleris vel collatum est, vt conferetur, vt ratum sit apostolica auctoritate præcipimus, & vt semper habitatio monachorum sit, & nulli laicæ personæ nisi regi subdatur, & quæcumque priuilegia ibi instituere volueris, ad honorem Dei pertinentia, concedimus, & robustissima auctoritate confirmamus; & infractores eorum æterna maledictione damnamus.

Math. 16.

Cœnobium
sancto Pe-
tro erigen-
dum.

Vestmo-
nasterium
designatur
locus.

Hæc & alia apostolica mandata cum referrent nobis legati, interea reuelauit beatus Petrus cuidam probabilis vitæ monacho incluso, nomine V vulfino, voluntatem suam esse, vt restruerem locum qui dicitur Vestmonasterium, quod a tempore S. Augustini primi Anglorum episcopi institutum, multaque veterum regum munificentia honoratum, propter vetustatem & frequentes bellorum tumultus pene videbatur destructum. Cumque mihi hanc visionem meisque retulisset, & apostolicæ literæ æqualia præcepta detulissent, contuli voluntatem meam cum voluntate

ANNO
 CHRISTI
 1066.

Dei, & cum totius regni electione, dedi me ad restructio-
 nem eiusdem loci. Itaque decimari præcepi omnem sub-
 stantiam meam, tam in auro & argento quam in pecudi-
 bus, & omni genere possessionum, & destruens veterem,
 nouam a fundamento basilicam construxi, & constructam
 dedicari feci quinto Kalendas Ianuarii: in qua collocaui
 ipsa die reliquias quas Martinus papa & Leo, qui eum con-
 fecrauit, dederunt Alfredo regi, & quas ipse a Charlema-
 no rege Francorum dari sibi impetrauit: cuius filiam pater
 eius Ethelvulfus rex post mortem primæ coniugis duxe-
 rat in vxorem, quæque ab ipso ad successorem eius Ethel-
 stanum, deinde ad Edgarum, ad vltimum ad nos peruene-
 runt: scilicet duas partes Crucis Domini, & partem vnus
 clauis, partemque tunicæ eius inconsutilis, & de vestimen-
 tis sanctæ Mariæ, & reliquias apostolorum Petri & Pauli,
 Andreæ, Bartholomæi, Barnabæ, & aliorum plurimorum
 sanctorum, & quinque capsas aliis sanctorum reliquiis ple-
 nas: & statui, vt quicumque reus maiestatis regis, vel
 cuiuslibet alterius offensæ, ad locum, in quo pausant istæ
 reliquie, confugerit, eius rei & membrorum ac vitæ im-
 punitatem consequatur.

Rex opes
 decimat,
 &c.

CHARTA II. REGIS EDVWARDI CONFESSORIS
 ecclesiæ sancti Petri Vestmonasteriensi confecta.

Desideratur exordium.

Sciunt omnes futuræ generationes me pro voti mei ab-
 solutione, peccatorumque meorum omnium remissione,
 pro animabus regum, tam successorum quam prædeces-
 sorum meorum, & omnium parentum meorum, & pro
 pace & stabilitate regni mei, & prosperitate totius Anglo-
 rum populi, loco illi, id est Vestmonasterio, omnimodam
 libertatem, quantum ad potestatem terrenam concessisse.
 Et quod illi de ecclesiastica hoc regia libertate statuo, eius
 igitur amoris stimulo & fide plenissima ac deuotissima suf-
 fultus, cuius largiflua miseratione in cathedra regali pro-
 motus sum, cum Concilio & decreto archiepiscoporum,
 episcoporum, comitum, aliorumque meorum optimatum
 prospiciens, hoc ipsi ecclesiæ & habitantibus in ea, siue per-
 tinentibus ad eam, vtile fore, non solû in præfenti, sed in fu-

Concil. Tom. 25.

Q999 ij